

Full diocesà

13 de febrer del 2022

p4 i p5 —El bisbat clarifica les imprecisions sobre les immatriculacions

p7 —Surt el CD de l'oratori Episcopus: «Diàleg patriarcal»

LA NOSTRA INDIFERÈNCIA ELS CONDEMNA A L'OBLIT

CONTRA LA FAM, ACTUA

900 811 888
% bizum **33439**
manosunidas.org

«Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat»

Diumenge VI de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jeremies

Això diu el Senyor: Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor. Serà com la pomera de Sodoma en el desert de l'Arabà, que no tasta mai un moment de bonança; viu en els indrets xardorosos de l'estepa, en una terra salada que no es pot habitar.

Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua que estén les arrels vora el corrent; quan ve l'estiu, ell no té por, i el seu fullatge es manté fresc; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit.

(17,5-8)

Salm responsorial

Feliç l'home que té posada en el Senyor la seva confiança.

[1]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, si prediquem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com és que entre vosaltres alguns neguen la resurrecció dels morts? Perquè si fos veritat que els morts no ressusciten, tampoc Crist no hauria ressuscitat. I si Crist no hagués ressuscitat, la vostra fe no tindria objecte, encara estaríeu submergits en els vostres pecats. A més, els qui han mort creient en Crist estarien perduts sense remei. Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort.

(15,12.16-20)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla on hi havia molts dels seus seguidors i una gentada del poble que havia vingut de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó. Jesús alçà els ulls i digué mirant els seus deixebles: «Feliços els pobres: el regne de Déu és per a vosaltres. Feliços els qui ara passeu fam: vindrà el dia que sereu saciats. Feliços els qui ara ploreu: vindrà el dia que riureu. Feliços vos-

altres quan, per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom: aquell dia alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel; igual feien els seus pares amb els profetes. Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol. Ai de vosaltres els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam. Ai de vosaltres, els qui ara rieu: vindrà el dia que us doldreu i plorareu. Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igual feien els seus pares amb els falsos profetes. (6,17.20-26)

«Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts»

Les Benaurances

Carles Riera i Fonts, pvrre.

Les Benaurances estableixen una manera nova de ser en el món. No van d'acord amb el «sentit comú», que diu que la felicitat està en la riquesa, a anar tip, a riure i divertir-se, a fer per manera que tothom parli bé de nosaltres. Les coses no sempre són tal com semblen a primer cop d'ull. Jesús es posa de part dels debils, dels humils, dels qui se saben limitats. Precisament la limitació fa que interpel·lem i invoquem la divinitat —per dir-ho a la manera kantiana.

És feliç, segons Jesús —que confia la seva vida en Déu—, qui conforma a la d'ell la seva manera de viure. És feliç qui sent dintre seu, irremplaçable, l'impuls d'estimar.

El «sermó de la plana», el de Lluc («Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla»), contraposa quatre motius de felicitat, quatre benediccions, a quatre malediccions o lamentacions —els «ais»— que emfatitzen o reforcen les beatituds.

Jesús anomena benaurats els pobres, els famolencs, els qui ploren, perquè vol que siguem generosos i compassius, car llur angoixa i dolor són l'angoixa i el dolor de tot cristià.

El pobre és benaurat perquè sent la necessitat de cercar Déu —fons absolut del nostre ser en el món—, de cercar qui l'ajudi en la seva indigència. El ric generós, que sap alleujar les necessitats dels altres, és també pobre en l'esperit, o sigui humil: reconeix les pròpies limitacions i és, així mateix, cercador de Déu.

La imatge

Jesús convoca gent d'arreu per parlar-los: els Dotze (acabats de nomenar, que porten corona), la resta (sense distintiu). És una predicació general, en què Jesús proclama felços els pobres i els qui sofreixen; després els perseguits i els odiats per causa del Fill de l'home. Per contra, expressa maledicció envers aquells que es tanquen en les seves coses i no s'obren a Déu i als altres.

El sermó de la muntanya (1294)

Agenda

Lit. hores: Setmana II

14 dilluns

—Sant Valentí mr. a Roma
—Sant Valentí mr. a Sant Benet de Bages
—Sant Ciril, monjo, i Metodi, bisbe
Ac 13,46-49/Salm 116/Lc 10,1-9

15 dimarts

—Sts. Faustí i Jovista, germans
—Sant Claudi de la Colombière, jesuïta
Jm 1,12-18/Salm 93/Mc 8,14-21

16 dimecres

—Santa Juliana de Nicomèdia, vg. mr.
Jm 1,19-27/Salm 14/Mc 8,22-26

17 dijous

La fugida de NSJC a Egipte
Els set sants fundadors de l'ordre dels servites
—Sant Silví, bisbe
Jm 2,1-9/Salm 33/Mc 8,27-33

18 divendres

—Santa Bernardeta Soubirous, vident de Lourdes
Jm 2,14-24.26/Salm 111/Mc 8,34-9,1

19 dissabte

—Sant Àlvar de Córdova, dominic
Jm 3,1-10/Salm 11/Mc 9,2-13

20 diumenge VII de durant l'Any / Cicle C

1S 26,2.7-9.12-13.22-23/Salm 102/1C 15,45-49/Lc 6,27-38

Clarificant les imprecisions sobre les immatriculacions dels béns de l'Església

Nota relativa al tema de les immatriculacions de l'Església Catòlica

Arran de les notícies imprecises aparegudes en diversos mitjans de comunicació, després del primer soroll mediàtic, i per tal de clarificar la situació, que porti a un coneixement real i verídic de la situació, el bisbat de Vic voldria fer les següents clarificacions:

1. El govern fa públic una llista de béns immatriculats

El febrer de l'any passat i a petició del Congrés dels Diputats, el Govern de l'Estat va fer pública una llista de béns immatriculats per l'Església durant el període 1998-2015 on apareixerien un total de 34.976 béns que podrien estar registrats a través del mecanisme extraordinari de certificació. Aquest sistema es va establir, en el segle XIX, per a poder inscriure en el Registre aquelles propietats que des de fa segles eren propietat d'institucions centenàries com ho és l'Església o algunes administracions públiques. D'aquesta manera, el Registre de la

Propietat, creat amb posterioritat a la mateixa propietat dels béns, adquiriria major seguretat jurídica. Fins al 1998 no va estar completament obert per als béns destinats al culte, cosa que deixava l'Església fora de l'àmbit de protecció i seguretat jurídica que aporta el Registre de la Propietat. De fet, quan es va donar aquesta possibilitat, vetada fins al 1998, les diferents diòcesis van procedir a registrar per primera vegada (immatricular) un gran nombre de béns (la immensa majoria, centres de culte) de la possessió i propietat dels quals gaudia des de feia moltíssims anys.

2. La immatriculació no dona la propietat, només la defensa

La inscripció registral (immatriculació) no és element constitutiu de la propietat, sinó merament de seguretat jurídica. És a dir, el fet d'estar registrat no dona la propietat sinó que la defensa. Semblava lògic, doncs, que la

Església inscrivís al seu nom aquells béns que històricament eren seus. De fet, la inscripció no és obligatòria, encara que sigui convenient.

3. El govern i els registradors han reconegut la legalitat del procés

Juntament amb la llista, convé recordar que el Govern va incloure un complet informe del Ministeri de Justícia on es recalcava que aquestes immatriculacions s'havien realitzat d'acord amb la legalitat vigent. Tot el procés era perfectament legal. Així ho han reconegut també el col·lectiu dels registradors de la propietat, responsables de la qualificació dels documents que es presenten per a realitzar la inscripció.

4. Revisió per part de l'Església

En relació a la llista tramesa pel Govern, l'Església va decidir revisar una a una totes les anotacions contingudes en el Registre. Totes les diòcesis

5 –actualitat diocesana

van revisar-la. En tot aquest procés, el que volgué deixar clar l'Església és que no se li atribuís cap bé que no fos seu i, si hi hagués algun tipus d'error, col·laboraria a corregir-lo.

D'aquest estudi, en primer lloc, es dedueix que la gran majoria d'aquestes immatriculacions estan correctament registrades, tal com va reconèixer el Govern fa un any i que ara es ratifica en l'acord assolit amb l'Església.

5. Incidències aparegudes

De la revisió de la llista efectuada per les diòcesis han sorgit prop de 2.500 registracions que presenten incidències, incloses totes en l'informe, una per una. Es tracta, per exemple, de 111 béns que figuren per duplicat en els registres, 746 béns inscrits amb anterioritat al 1998 (per tant, fora dels anys d'aquest estudi) i 691 béns que les diferents institucions van adquirir mitjançant compravenda, herència, permuta, etc., és a dir, per procediments diferents a la certificació. L'informe inclou un total de 608 béns dels quals l'Església declara que no pot validar el registre per «informació insuficient». Això no significa necessàriament que no siguin seus, sinó que, amb les dades disponibles en la llista, no es pot identificar o garantir-ne la titularitat i, per tant, haurien de ser objecte de major anàlisi.

6. Errades o imprecisions de la llista del Govern respecte al bisbat de Vic

Pel que fa al bisbat de Vic, en la llista tramesa apareixen un total de 419 béns. Un cop revisats, s'han detectat unes incidències que s'han notificat de forma i manera que, d'acord amb la informació de què disposa el bisbat, en realitat són 303 béns immatriculats des del 1998 al 2015. Per tant, en la llista hi ha 116 incidències, com ara atribució al bisbat de béns d'altres

comunitats religioses (3), duplicats (7), immatriculacions fetes fora de les dates objecte de l'informe (99), propietats no immatriculades (2) i d'altres titulars (5). Simplement són errades o imprecisions de la llista facilitada.

7. Els béns de l'Església són béns del poble cristià

Els béns de l'Església tenen una dimensió comunitària i estan al servei de tota la societat i són efectivament del poble... del poble de Déu, del poble cristià. Són béns destinats en la seva immensa majoria a contribuir d'una manera o altre als fins de l'Església, és a dir, a l'anunci de l'evangeli i dels valors que se'n deriven i que constitueixen la nostra societat, a la vivència de la fe de milions de catòlics i, per suposat, a la immensa labor social i assistencial que realitzen les diferents institucions de l'Església, treballant de veritat, no amb la sola teoria ni amb grans discursos, sinó a través dels seus més de 9.000 centres assis-

tencials on s'acullen cada any més de quatre milions de persones (malalts, persones grans, pobres, dones víctimes de violència, drogodependents, immigrants, aturats...).

8. El bisbat està sempre obert

En cap moment el bisbat de Vic no s'ha mostrat reticent ni contrari a revisar tot el que calgui sempre que se cerqui la justícia i la veritat.

Cursets prematrimoniais 2022 al bisbat

- **Anoia-Segarra:** dies 19 de març i 4 de juny, a la parròquia de Santa Maria d'Igualada. Tel. 93 380 00 40
- **Ripollès:** 26 de març, a la rectoria de Ripoll. Tel. 972 70 02 43
- **Vic:** 2 d'abril, 28 de maig i 18 de setembre al Centre d'Orientació Familiar. Tel. 659 24 80 64

Pensant en les nostres parròquies... deu desitjos

Joan Mir i Tubau, prev.

1. Una parròquia «escola d'oració», «escola de comunió-caritat» i «escola de missió», tres objectius que no podem perdre mai de vista, perquè són els tres puntals que sostenen i dinamitzen tota comunitat parroquial.

2. Una parròquia atenta a la qualitat de les celebracions, sobretot la missa dominical, i que fomenti la participació «plena, conscient, piadosa i activa» dels fidels, evitant que hi assisteixin com a espectadors distants i muts.

3. Una parròquia que reconeix i accepta «la pluralitat interna que ens enriqueix recíprocament», corresponsable, creativa, lloc bo de formació i reflexió tant sobre la fe com sobre els grans temes que preocupen les persones d'avui, espai d'exercici sinodal en el qual ens acompanyem i ens encoratgem els uns als altres i avancem plegats.

4. Una parròquia sensible a tot el que passa més enllà de les quatre parets de la nostra església, perquè «les joies i esperances, les tristesses i angoixes dels homes d'avui han de ser també les joies i esperances, les tristesses i angoixes» de la comunitat parroquial.

5. Una parròquia que no es conforma a comptar amb els fidels habituals sinó que fa passos concrets per incorporar saba nova, nous membres, sobretot joves i de mitjana edat; els estimula a posar les seves qualitats al servei de la renovació i dinamització de la vida de la comunitat parroquial, escoltant i acollint amb simpatia les seves iniciatives.

6. Una parròquia amb predilecció per donar suport als més empobrits; per acompanyar humanament i espiritualment les per-

sones malaltes i les persones grans que viuen soles o no poden sortir de casa, recordant-les en la pregària comunitària i, a través dels visitadors parroquials o dels mossens, fent-los arribar l'estimació de tota la comunitat parroquial.

7. Una parròquia que no s'encanta a mirar-se a ella mateixa en el mirall i no s'autocomplau amb els seus petits «èxits», sinó que es preocupa de revisar sovint què fa per ser més missionera, per arribar als qui li queden més lluny, com fa la catequesi i la formació dels catequistes i d'altres grups parroquials, què pot fer per endegar un catecumenat d'adults, com afavoreix espais de trobada i de diàleg...

8. Una parròquia que sap identificar les seves pròpies limitacions i mancances, que no s'avergonyeix de posar-les sobre la taula i, amb esperit crític i constructiu, intenta trobar-hi les millors respostes d'acord amb les seves possibilitats.

9. Una parròquia ben connectada a la vida del poble o del barri on està ubicada; ben relacionada amb les altres parròquies de l'arxiprestat i prompta a col·laborar en les activitats de conjunt promogudes en el propi arxiprestat.

10. Una parròquia que respecta i valora la pluralitat cultural i religiosa de la nostra societat, receptiva al diàleg interreligiós, i que acull sobretot els immigrants que professen la religió catòlica i que participen regularment en la missa dominical o demanen de rebre altres sagraments.

I la llista es podria anar allargant... Que cadascú ho faci pel seu compte afegint-hi el que li sembli que hi falta.

Cinc entitats catòliques contra el sensellarisme

Presentada una proposta de llei al Parlament de Catalunya

El dia 25 de gener, Assís Centre d'Acollida, Arrels Fundació, Càritas Catalunya, la Comunitat de Sant'Egidio i Sant Joan de Déu Serveis Socials presentaren al Parlament de Catalunya una proposta de llei per a fer front al sensellarisme de manera urgent.

El text legal ha estat impulsat i dirigit per Antoni Milian i Massana, catedràtic de dret administratiu de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb la col·laboració d'altres docents.

La llei s'adreça especialment a donar una resposta a aquelles persones que pateixen una situació de sensellarisme més crònic, més dur, aquell que ens interpel·la per la seva cruesa. Per aquest motiu, el text elaborat pretén fer front a aquelles situacions que es

corresponen a les tres primeres subcategories operatives de la classificació europea ETHOS. Concretament, es tracta de les persones que a Catalunya viuen al carrer, que passen la nit en recursos nocturns o que viuen en equipaments específics per a persones sense llar. Aquesta tria dona resposta a les situacions més greus i permet un tractament legal homogeni i integral de la problemàtica.

En nom de les entitats promotores, Jaume Castro, responsable de la Comunitat de Sant'Egidio a Barcelona, va contextualitzar la proposta de llei assenyalant que «ha estat possible gràcies a una sinergia reeixida entre societat civil, institucions i món acadèmic». Afegí que «les persones sense llar són les més oblidades de la societat».

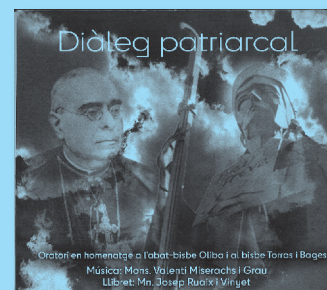

El CD

Diàleg patriarcal

Música: Mons. Valentí Miserachs

Llibret: Mn. Josep Ruaix

Ja ha sortit el disc comptacte (CD) amb el *Diàleg patriarcal*, oratori en homenatge a l'abat-bisbe Oliba i al bisbe Torras i Bages interpretat amb gran èxit en quatre temples del bisbat de Vic, a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona i a Santa Maria la Major de Roma durant els anys 2018-2019. Amb una magnífica composició musical del mestre Valentí Miserachs, sobre un llibret de Mn. Josep Ruaix, ressegueix la història de la diòcesi osonenca tenint com a protagonistes els dos patriarques esmentats, en ocasió de sengles efemèrides d'aquests destacats eclesiàstics.

El CD va acompanyat d'unes presentacions i del text sencer. Havent-hi participat quatre solistes, nou cors d'adults, dos d'infants i l'Orquestra Simfònica del Vallès, resulta una obra molt ben estructurada, amb fragments narratius lleugers i amb altres de més rics i vibrants, però tots enllaçats per una música alhora nostra i de qualitat.

Integrat en el projecte EPISCOPUS.

Podem restar indiferents?

Romà Casanova, bisbe de Vic

En una societat d'individualisme i immediatesa, en què l'ambient ens convida a pensar només en els interessos propis i, com a màxim, en els interessos dels «nostres», en quant són meus; i, a més, quan la velocitat de les comunicacions produeix vertigen, no ajudant-nos a donar importància al que realment en té; enmig d'aquesta societat, Mans Unides ens fa, en la campanya d'enguany, una crida ben explícita: «La nostra indiferència els condemna a l'oblit.»

En el nostre món hi ha una desigualtat punyent. Hi ha una part de persones que poden dur una vida digna amb l'accés als recursos i serveis fonamentals. Però una altra part molt més gran, avui, en el nostre món, no tenen ni les opcions ni les oportunitats per a viure en les condicions pròpies de la dignitat humana. Davant aquesta desigualtat, ¿podem realment restar indiferents nosaltres, els cristians?

La part més gran de la humanitat no té les oportunitats per a viure en condicions dignes

No podem oblidar mai la fraternitat universal que brolla de l'Evangelí de nostre Senyor Jesucrist. Les nostres afirmacions de fe fonamentals —creiem en Déu Pare; creiem en Jesús, salvador de tots els homes; creiem en l'Esperit Sant, esperit de caritat i unitat— no ens poden deixar indiferents enfront de l'escandalosa desigualtat del nostre món. La fraternitat que niua en el cor del creient en Crist no és pas una opció entre altres. L'afirmació de Déu Pare ens fa germans a tots, sense cap distinció; la mort salvadora de Crist, que trenca les barreres que hi ha entre els pobles, eixampla, sense límits, el nostre cor; i la certesa

que l'Esperit habita en els nostres cors ens dona l'esperança que la caritat mai no s'esgotarà en nosaltres, com el pot de farina i la gerra de l'oli de la viuda de Sarepta del profeta Elies.

La Campanya contra la Fam de Mans Unides d'aquest any, com sempre, és molt concreta. Presenta dos objectius, amb cara i ulls, per a la nostra diòcesi de Vic, a Bolívia i a Guatemala, dos projectes que sumen uns cent seixanta mil euros. El repte és gran, però es confia en la generositat de tots, el treball dels voluntaris en les parròquies i la implicació de les institucions.

La fraternitat feta caritat activa ens demana, doncs, no restar indiferents als nostres germans que, encara que llunyans en l'espai, han de ser propers en la nostra estimació. Siguem, una vegada més, generosos, no pas esquitats. Recordem aquelles paraules de sant Pau: *El sembrador mesquí tindrà una collita mesquina, el sembrador generós la tindrà generosa* (2Co 9,6).

